

Під час удосконалення законодавства про відповідальність за корупційні діяння та інші правопорушення, пов'язані з корупцією доцільно приділяти особливу увагу:

– забезпеченню системності норм різних галузей права, зокрема уточненню соціального і правового поняття «корупція», визначенню вичерпного переліку «корупційних діянь», інших правопорушень, пов'язаних з корупцією, їх форм (видів) у різних галузях права;

– розробленню правового інструментарію (методик, рекомендацій, коментарів тощо) стосовно правильного визначення ступеня суспільної небезпечності конкретних корупційних правопорушень, видів відповідальності за них, критеріїв розмежування, взаємопов'язаності санкцій та стягнень;

Підсумовуючи викладене, зазначимо, що антикорупційне законодавство потребує конкретизаційних змін, спрямованих на визначення організаційно-правових засад протидії (запобігання, контролю, локалізації, нейтралізації, мінімізації) корупції та усунення причин і умов її існування, відшкодування завданої, внаслідок вчинення корупційних правопорушень, шкоди, вимоги щодо поновлення прав і законних інтересів фізичних, юридичних осіб та держави.

Окреслені проблеми потребують подальшого вивчення, а наукові здобутки – впровадження в соціальне і правове буття.

Список використаних джерел

1. Про запобігання корупції: Закон України від 14 жовтня 2014 року // Відомості Верховної Ради, 2014, № 49, ст. 2056

2. Цивільний кодекс України: Коментар. – Видання друге зі змінами за станом на 15 січня 2004 р. – Х.: ТОВ «Одісей», 2004. – 856 с.

3. Охоронюваний законом інтерес: визначення та способи захисту у суді (Рішення КС у справі 1-10/2004. від 1 грудня 2004р.) / [Електронний ресурс]: режим доступу:https://protocol.ua/ua/ohoronyuvaniy_zakonom_interes_viznachennya_ta_sposobi_zahistu_u_sud_i_rishennya_ks_u_spravi_1_10_2004_vid_1_grudnya_2004r_/ – з екрану

Лукашенко Марина Юрійвна,

аспірант докторантури та аспірантури
Національної академії внутрішніх справ

РОЛЬ ЕМОЦІЙНИХ СТАНІВ ОСОБИСТОСТІ В СИСТЕМІ ГОТОВНОСТІ ПОЛІЦЕЙСЬКИХ ДО ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

У зв'язку з посиленням антикорупційної політики держави в сучасних умовах все більше вимог висувається до професійно важливих якостей особистості поліцейського як представника влади. Завчасна діагностика, що обумовлює потенційну схильність особи до вчинення протиправних дій корупційного характеру, спрямована на зниження потенційного ризику виникнення такої поведінки. Оскільки при

корупційній взаємодії має місце такий різновид психологічного впливу, як маніпуляція, велика роль належить здатності поліцейського до усвідомлення та регуляції власних емоційних станів.

Стійка увага психологів до емоційної сфери людини визначається тим, що емоції виступають головним результативним як механізмом діяльності. Стан людини, з точки зору системи – це своєрідна відповідь функціональної системи різних рівнів на зовнішні та внутрішні впливи, що виникають при виконанні значущої для людини діяльності. Важливим чинником для успішної підготовки поліцейського є психологічний аналіз професійної діяльності, її структури і функцій у співвідношенні з мотиваційною сферою особистості.

Системно-діяльнісний підхід до вивчення індивідуальності визначає те, що аналіз професійної діяльності людини складається з виділення дій і операцій, що входять до її структури, виявлення динаміки діяльності, визначення засобів контролю діяльності та певної мотивації. Визначення психологічної готовності людини до виконання професійних дій базується на уявленнях про властивості, якості, риси особистості, сукупності індивідуальних особливостей. Актуальність даної проблеми визначається необхідністю розвитку емоційної готовності спеціаліста до моменту включення в активну професійну діяльність. Тому важливим напрямом підвищення ефективності функціонування правоохоронних органів є забезпечення психологічної підготовки поліцейських до умов професійної діяльності.

Вивченням психологічних аспектів формування готовності до професійної діяльності та визням ролі емоційних станів у житті людини займалися зарубіжні так і українські вчені, а саме, Г. Балл, В. Дорохіна, В. Бондар, Ю. Гільбух, Л. Карамушка, Є. Клімов, В. Моляко, С. Равикович, С. Рубінштейна, Т. Павленко, Д.Векслера, Г.Гарднера, Р.Бар-Она, П. Саловея, Дж. Мейера, Д. Гоулмана, Г. Орме, Д.Карузо, І.Андрєєвої, А.Петровської, Е.Носенко, С.Дерев'янка, Г.Березюк, О.Філатової та інші.

Незважаючи на наявність праць науковців із проблеми формування готовності фахівців до професійної діяльності та ролі емоцій у життєдіяльності людини, проблема емоційної готовності до професійної діяльності та її зв'язок з рівнем розвитку емоційного інтелекту є недостатньо вирішеною у психологічній науці.

Психологічна готовність допомагає людині найбільш раціонально використовувати свої можливості, особистісні якості, уміння і навички при виконанні професійних функцій, вносити необхідні зміни у свою діяльність, із метою підвищення її ефективності. Тому актуальним є аналіз структури психологічної готовності людини до певної діяльності, визначення критеріїв, умов, які визначають тривалість і стійкість проявів, динаміку психологічної готовності особистості. На основі проведеного аналізу розробляється структура психологічної готовності особистості до професійної діяльності [1, с. 3].

Одним із важливих показників психологічної готовності людини до професійної діяльності є рівень її емоційного стану. Емоції, що виникають у процесі здійснення професійної діяльності, значно впливають на якість професійних дій. Емоційні властивості (наприклад, реактивність, збудливість, урівноваженість, загальний емоційний тонус, сила емоційних реакцій та їх зовнішнє вираження – експресивність) та особливості реагування на інтенсивні зовнішні подразники визначаються індивідуально-психологічними та типологічними характеристиками конкретної людини: конституцією, типом темпераменту, станом нервової системи, чутливістю до впливів тощо [2, с. 34]. Вивчення безпосередньої практичної діяльності показує, що існує значна кількість питань, пов'язаних із вирішенням складних виробничих завдань, здійснення яких покладається на людину без урахування її емоційної стійкості.

До емотивного рівня в структурі особистості психологи та соціологи відносять показники задоволеності життям, професією, особистим статусом, особистого ставлення до себе та інше. Неадекватна оцінка, ставлення до себе активізує комплекс неповноцінності і пошук компенсаторних механізмів у вигляді підвищення значущості особистості за рахунок збільшення матеріальних благ. Інтегральний індекс схильності до корупції за вказаними шкалами буде складатись із низьких показників за шкалами задоволеності життям і професією, особистого статусу, що може чинити негативний вплив на правову поведінку особистості [3, с. 107].

Виходячи з цього очевидно, що одним із критеріїв оптимального виконання професійних функцій поліцейського у різних ситуаціях, тобто на етапах підготовки до неї, безпосередньо здійснення певних дій, виходу із неї, є її емоційна стійкість. На сьогодні у складній, багатоетапній підготовці співробітників внутрішніх справ основна увага приділяється спеціальним дисциплінам, але водночас недостатньо враховується емоційна складова майбутньої трудової діяльності, що може бути причиною для формування особистості, схильної до використання службового становища з метою особистого збагачення.

Список використаних джерел

1. Костюк Г.С. Професійне самовизначення як фактор формування особистості / Григорій Савович Костюк // Радянська школа. – 1967. – березень. – С. 1–8.
2. Изард К. Е. Психология эмоций / К. Е. Изард. – СПб.: Питер, 2003. – 384 с.
3. Решетников М.В. Психология коррупции: утопия и антиутопия / М.В. Решетников. – СПб.: Восточно-Европейский Институт Психоанализа, 2008. – 128 с.